

بهداشت برای همه در قرن بیست و یکم

Health for All in the 21st Century

World Health Organization Newsletter Summer 1997.

Translated by the Unit of Economic Research Ministry of Health
Islamic R. of Iran.

The aim of "Health for all," has been approved by the World Health Organization and all of its country members. A study on health indicators, basic activities to access this humane goal, the role of W.H.O. in the 21st century and the role of Non- Governmental Organizations have been discussed. The details have been translated to Persian.

شامل همکاری کشورها و جامعه‌ها است و نتیجه این فرآیند،
سیاستی جدید در بهداشت جهانی است که به شکل راهبردها،
اقدامها و مسئولیتهای جدید و ضروری، ارائه شده‌اند.

عوامل تعیین کننده متغیر بهداشت

در ۵۰ سال گذشته پیشرفتهای عمده‌ای را در زمینه
بهداشت شاهد بوده‌ایم. طول عمر افزایش یافته و بیماریهای
عفونی از قبیل: سرخک، جذام، و فلج به طور گسترده‌ای کاهش
یافته‌اند.

متأسفانه درصد کسانی که در فقر زندگی می‌کنند بیشتر از
۲۰ سال گذشته است. از آنجا که فقر اثرات زیادی بر بهداشت
دارد، نتایج آن به نتایج بهداشتی منفی تبدیل می‌شود و باز از
آنجا که فاصله بین درآمد و ثروت گسترده می‌شود، وضعیت
بهداشتی مردم نشان دهنده نابرابری فزاینده است.
روندهای مربوط به جمعیت مانند کهنسالی و شهرنشینی

بهداشت برای همه در قرن بیست و یکم

حوزه معاونت پشتیبانی وزارت بهداشت

دفتر بودجه برنامه‌ای و اقتصاد بهداشت

تهیه و تنظیم: واحد مطالعات اقتصادی

ترجمه از انتشارات سازمان جهانی بهداشت

پیش نویس سیاست بهداشت همگانی در قرن ۲۱

در پاسخ به تغییرات سریع در عوامل تعیین کننده بهداشت
و به منظور رویارویی با چالشهای دهه آینده، سازمان بهداشت
جهانی طرحی را برای تجدید سیاست بهداشت همگانی
(Health for All) در سال ۱۹۹۵ ارائه داد.

توسعه بهداشت همگانی در قرن ۲۱ به تغییرات، توجه
خاصی دارد و برای بهره‌مندی از مالکیت و حمایت همه جانبه
بر پایه مشاوره گسترده استوار است. این مشاوره و تبادل افکار،

بهداشتی نامناسب، غذای ناسالم و آلودگی فزاینده، تأثیرهای مخربی بر بهداشت روزانه آنها دارند.

بهداشت برای همه، چالشی جهانی

تعیین کننده‌های فعلی و آینده بهداشت نیازمند نگرشی جامع هستند که تنها دربرگیرنده بخش بهداشت باشد و لازم است تعیین‌کننده‌هایی که مستقیماً مؤثر نیستند، مورد توجه قرار گیرند.

در ابتدا این نگرش باید بر پایه یک نظام ارزشی قدرتمند و منطقی استوار باشد که از نظر تئوری، ثابت و قابل اجرا باشد. دوم اینکه باید فرهنگ بهداشت را به وجود آورد، فرهنگی که بهداشت را هسته مرکزی پیشرفت تلقی کند و در نتیجه شاخص و درون داد مهمی برای پیشرفت بشری محسوب شود. بالاخره نظامهای بهداشتی پایداری توسعه یابند که قادر به رویارویی با چالشهای قرن ۲۱ باشند.

۳ اقدام اساسی

تأسیس نظام ارزشی جهانی بهداشت برای همه (Health For All)

مرکزیت بخشیدن به بهداشت در توسعه توسعه نظامهای پایدار بهداشتی

۱ - نظام ارزشی بهداشت جهانی

چنین نظامی که بر اهمیت حق مردم نسبت به بهداشت تأکید می‌کند شامل موارد زیر است: دستیابی به مسکن، تحصیل، تغذیه مناسب، مراقبتهای بهداشتی کیفی، داشتن حق دستیابی به اطلاعات و استقلال و حق محفوظ بودن از عوامل زیان بار مانند خشونت و تهدیدهای محیطی.

عدالت باید اصل اولیه هر سیاست و اساس همکاری باشد و در دستیابی همگانی به مراقبتهای کیفی به کار آید. در نتیجه مردم کشورهایی که بیشتر نیازمند هستند و از حجم بالایی از بیماریها و بهداشت نامطلوب برخوردارند

به‌خصوص در کشورهای پیشرفته رویه فزونی است. شهرنشینی سبب فروپاشی ساختار اجتماعی، شبکه‌های ایمنی، ازدحام، گسترش سریع بیماریهای عفونی، اختلالهای روانی و خشونت است. کهنسالی و پیرشدن جمعیت نیز به همراه تغییر در الگوهای مصرف (استعمال دخانیات) زمینه راه‌رچه بیشتر برای شیوع بیماریهای غیرواگیر در دهه‌های آینده فراهم می‌سازد.

بیماریهای عالمگیر جدید همانند سل وایدز که در حال حاضر در بسیاری از کشورها شایع بوده و یا خواهند بود، تأثیرهای مخربی بر بهداشت، ساختار اجتماعی، رشد اقتصادی و پیشرفت بشری دارند.

اگرچه وضعیت بهداشت پیشرفت کرده است اما برخی از پیشرفتهای تداومی نداشته‌اند. در کشورهایی که نظام مراقبتهای بهداشتی - درمانی آنها از هم پاشیده شده است، همزمان، متوسط عمر و دیگر شاخصها نیز کاهش یافته است. علاوه بر آن، نظامهای آینده باید تغییرهای جدید مربوط به جمعیت و دانش مربوط به بیماریهای واگیر و همچنین نتایج منفی بهداشتی حاصله از سیاستهای توسعه و کارکرد عوامل را مورد بررسی قرار دهند. در واقع نظامهای بهداشتی اغلب مجبورند بهای فقدان تمایل سیاسی برای سرمایه‌گذاری در تعیین‌کننده‌های بهداشتی را پردازند.

در دهه‌های گذشته، سرعت، چگونگی و گوناگونی تبادل‌های بین‌المللی به‌طور تصاعدی افزایش یافته است. جهانی شدن تجارت، مسافرت، تکنولوژی و آزادی‌گرایی بازار، دنیا را به روستای جهانی مبدل ساخته است. مجموع این تغییرها سبب رشد اقتصادی نامیزان شده است که نتیجه آن فقر می‌باشد.

نقش دولت نیز متحول می‌شود. جهانی شدن و منطقه‌ای شدن از یک‌سو و تمرکز زدایی و خصوصی سازی از سوی دیگر مستلزم بازنگری دقیق در مورد کارهای آینده سازمان ملل متحد است.

اقدام‌های صنعتی و استفاده بی‌رویه از انرژی، فشار زیادی بر محیط و بهداشت وارد کرده است. هنوز هم چگونگی محیط از نظر آب سالم و بهداشت، از عوامل بسیار مهم بهداشت است. به‌خصوص این که بسیاری از انسانهای نادر در محیط‌هایی زندگی می‌کنند که عواملی از قبیل: آب، مسکن و امکانات

در اولویت قرار می‌گیرند.

بیماریها.

نکته دیگری که باید در نظر گرفته شود جنسیت افراد و تحلیل و آگاهی در مورد آنها است. در حالی که سیاستها و مداخله‌ها باید منطبق با نیازهای خاص زنان و مردان باشد، شرکت زنان در توسعه و اجرای سیاست را باید هدف قرار داد.

اخلاقیات نیز باید بخشی از توسعه و اجرای سیاست، تأمین خدمات بهداشتی و علوم و فنون باشد.

۲- بهداشت هسته اصلی توسعه

هنگام ایجاد فرهنگ بهداشت، باید بهداشت را در مرکز پیشرفت بشری و در رأس صورت جلسه پیشرفت قرار داد. بهداشت که به عنوان شاخص موقعیت بهداشتی عمل می‌کند، وسیله بسیار خوبی برای دستیابی به توسعه است. به خصوص اطلاعات پراکنده همانند جنسیت، منطقه جغرافیائی، نژاد و سن، فرصت زیادی برای ارزیابی بهداشت و سیاستهای توسعه دارد.

بهداشت نامطلوب و فقر، ارتباط محکمی با یکدیگر دارند و برای بررسی این دو باید سیاستهای مناسبی را بر پایه همکاری بهنجار منطقی چند جانبه بین بخشهای بهداشت، کشاورزی، اقتصاد، تجارت، غذا، تحصیل و صنعت توسعه داد.

۳- سیستمهای بهداشتی - درمانی پایدار

نظامهای بهداشتی نقش عمده‌ای را در قرن ۲۱ خواهند داشت و زمانی که وارد نظام ارزشی «بهداشت برای همه» شوند، باید جریانها و چالشهای گوناگون را در آینده مورد توجه قرار دهند. برای این کار اجرای ۷ عملکرد مهم و تشکیل دهنده نظام بهداشتی پایدار، ضروری است:

- هدایت کردن.
- اطمینان بخشیدن از ارزیابی و مراقبت مداوم.
- مراقبتهای کیفی در طول زندگی.
- حمایت از بهداشت از طریق پیشگیری و کنترل

- ترویج علوم و فنون.

- ساخت و نگهداری منابع انسانی برای بهداشت.

- تأمین هزینه کافی برای نظامهای بهداشتی پایدار.

برای دستیابی به حمایت، باید نظامهایی را توسعه داد که بر نیازهای مردم تأکید می‌کنند. نظامهایی که باید ارزشهای عدالت را با یکدیگر ترکیب و به جنسیت افراد توجه کنند. باید معیارهایی را به وجود آورد تا منعکس کننده ابعاد اساسی و نتیجه نظامهای بهداشتی باشد. مقررات و قوانین، مکانیسمهای اصلی در حمایت از نظامهای بهداشتی محسوب می‌شوند. مراقبت و ارزیابی، فرایندهای مداومی هستند که باید در سطح جهانی، ملی و محلی به صورت نظارت و عملکرد پیش‌رونده درآیند و مخصوصاً انتقال اطلاعات به تصمیم‌گیری مناسب تقویت شود. تهدید به تخطی از عدالت جهانی و حقوق بشر را باید دقیقاً مورد ارزیابی قرار داد و نسبت به آن واکنش مناسب نشان داد. در نتیجه برای رسیدن به بهداشت باید امکانات بین‌المللی فراهم و کنترل شوند.

مجموعه بهداشتی، درمانی باید مراقبتهای کیفی را در طول زندگی تضمین نماید، توجه بیشتر به همکاری و قابلیت‌های انسانها و جوامع مورد تأکید قرار می‌گیرد و باید خدمات گسترده‌ای در مجموعه جامعه به وجود آید تا پاسخگوی تقاضاهای محلی مراقبتهای طولانی مدت از طریق مراقبتهای خانگی و غیر سازمانی و در نظامی فراهم شود که خدمات بهداشتی، اجتماعی و محیطی با یکدیگر ادغام هستند.

پیشگیری از بیماریها و اقدامهای کنترلی باید بر ملاحظات پیشگیری جامعه تأکید نماید. باید روندی مادام‌العمر را اجرا و تأثیر بهداشت نامطلوب را بر قوه پیشرفت شخصی دریافت. برای مبارزه با بیماریهایی مانند ایدز، مالاریا، سل و بیماریهای مربوط به استعمال دخانیات و پیش‌آمدهای خشونت باید به گونه‌ای، نگرشهای جهانی را طرح‌ریزی و اجرا کرد که توسط سازمان بهداشت جهانی هماهنگ و توسط معتمدان

چالش مهمی که در پیش روی داریم، تبدیل سیاست به اقدامهای واقعی است و برای این کار ابتدا باید مفهوم عوامل مهم در سیاست جدید را مشخص نمود.

مشخص کردن اولویتها در این فرآیند بسیار مهم است و برای انتخاب آنها دولتها باید از جوامع، مصرف کنندگان، فراهم آورندگان مراقبتهای بهداشتی، سازمانهای غیر دولتی (Non-Governmental organizations) بخش خصوصی، جامعه آکادمی و تحقیق، کمک بگیرد. البته ویژگیهای مسائل بهداشتی و نیازهای مردم در مورد حجم بیماریها، دستیابی به مداخله‌های اثر بخش، تأثیر مسئله بر فقیران، خود چگونگی مشخص نمودن اولویتها را تعیین می‌نماید.

راهبردها را باید تفسیر و عملی کرد. فرآیند کنترل و ارزیابی نیز باید همراه با توسعه اهداف کلی تنظیم گردد. اهداف، خود نشان دهنده چگونگی تعیین اولویتها و هدایت کننده اجرای سیاست خواهند بود.

برای مشخص کردن موقعیتها و نگرشهای مؤثر در پایداری نظامهای بهداشتی، باید به بخش بهداشت، توجه زیادی داشت.

دولتهای محلی و ملی باید بتوانند براساس چهارچوب سیاسی، راهبردهایی را توسعه دهند که مداخله‌های اثر بخش و مراقبتهای کیفی را تضمین نمایند.

سیاست قوی و جدیدی را که همه حمایت کنند، چهارچوبی برای راهنمایی برنامه‌ها و بودجه‌ها و همچنین کمک فراوانی برای تعیین اولویتهای آینده خواهد بود.

نقش سازمان جهانی بهداشت در قرن ۲۱

- ۱- عمل کردن به عنوان وجدان بهداشت جهانی.
- ۲- توسعه هنجارهای علمی، اخلاقی، استاندارد و تعهدات جهانی.
- ۳- توسعه ابزارهای بین‌المللی مؤثر در پیشرفت بهداشت جهانی و نظارت بر اجرای آنها.
- ۴- ایجاد نظامهای مراقبت مطلع و آگاه.
- ۵- تشویق استفاده از علم و تکنولوژی و ابداع آنها.
- ۶- تسهیل همکاری فنی و تجهیز منابع در فقیرترین

جهانی بهداشت حمایت شوند. فوت مادران، مرگ و میر ناشی از بیماریهای کودکان، سوء تغذیه همگی مستلزم اقدام‌های جهانی هستند که خود سرمایه‌گزاریهای مداوم را می‌طلبد.

استفاده بهینه از تکنولوژی نیز عامل قطعی در دستیابی به بهداشت و توسعه است و باید موانع موجود را از بین ببرد. تکنولوژی جدید خصوصاً در امر ارتباطات و اطلاعات، موقعیتهای زیادی را برای نظامهای بهداشتی در آموزش و تحصیل و همچنین کنترل و ارزیابی سیاستها، فراهم می‌آورد. توسعه در تکنولوژی، نگرش قابل ارائه و اثربخشی را برای فنون جاری و آینده به وجود می‌آورد. توسعه و تقویت منابع انسانی باید در اولویت قرار گیرند و در این صورت امکان پیدایش کادری توانا برای ایجاد ارتباط بین بهداشت و دیگر اصول پدید می‌آید. مهارت در ارتقای بهداشت و ارتباطات را باید تقویت کرد. دانش را باید به‌طور پیوسته افزایش داد و به تفسیرهای مربوطه به جمعیت و دانش بیماریهای واگیر پرداخت.

دولت باید هزینه‌کافی را تأمین و امکان دستیابی به عملکرد اساسی نظام بهداشتی را برای همه مردم فراهم آورد و توزیع عادلانه هزینه‌ها بین مردم را تضمین کند. از طرف دیگر افراد مرفه جامعه نیز باید حمایت خود را از نظامهای مالی که توانائی ارتقای عدالت برای بیماران و فقیران را دارند، ابراز نمایند. عدالت و کارآیی زمانی قابل حصول می‌باشند که دولت خود بنیانگر اصلی نظام بهداشتی باشد.

برای نیل به نظامهای بهداشتی پایدار باید به موارد زیر دست یافت:

- حکومتی محلی مرتبط با نظام حکومتی ملی
- همکاری محلی در برنامه‌ریزی و اجرا
- دولتی قانونمند که با هدایت کلی از سوی سازمان جهانی بهداشت و بهره‌مندی از همکاری مؤثر اعضا، مسئولیت توزیع عادلانه منابع را عهده‌دار شوند.

در ارتباط با بهداشت و در تمامی مراحل آموزشی و تربیتی کارکنان بهداشت حمایت شود. مردم نیز باید در جریان عدالت و حقوق بشر در ارتباط با بهداشت قرار گیرند و در حمایت فعالیتهای بهداشتی، مسئولیت پذیر باشند. تأکید بر بررسی حقوق بشر و اخلاق در تمام جوامع و همکاری زنان نیز از پیامهای این کنفرانس می باشد. لازم است افرادی که قربانی بی عدالتی در امر بهداشت، سوء استفاده (Abuse) و نادیده گرفتن حقوق بشر شده اند مورد توجه قرار گیرند و بر تداوم تلاشها برای همکاری و عمل به اخلاق، احترام به حقوق بشر و کاربرد دانش و مهارتهای مختلف در تحقق بهداشت تأکید داشت.

اقدامهای پیشنهادی که ارتباط تنگاتنگ بین اخلاق و حقوق بشر را با سیاست و اقدام برای بهداشت تضمین می کنند به قرار زیر می باشند:

- روشن نمودن مفهوم اخلاق و حقوق بشر در بهداشت و نمادی کردن قابلیت وزیران بهداشت در اجرای آنها.
- به وجود آوردن مکانیسمی یکپارچه در مجازات بی عدالتی بهداشتی، سوء استفاده و یا نادیده گرفتن حقوق بشر.
- توسعه راههایی با استفاده از گردهمایی حقوق بشر، برای آگاهی کامل سیاستگزاران، مدیران، کارکنان بهداشتی و مردم از محتوا و اجرای کار ابزار حق بشر.
- توصیف اصطلاحات کلیدی از قبیل: اخلاق، عدالت، انسجام و حقوق بشر که باید با در نظر گرفتن اختلافات بین المللی، میان بخشی و فرهنگی صورت گیرد.
- همکاری با مقامهای آموزشی و دیگر سازمانهای غیر دولتی (NGO) در تصمیم و تربیت دانشجویان و پزشکان در اجرای عدالت و دیگر جنبه های اخلاقی در مراقبتهای بهداشتی.
- توسعه مفهوم پایداری محیطی به عنوان عاملی در ایجاد انسجام بین مردم و نسلهای حاضر و آینده.

اقدامهای میان بخشی برای کنفرانس بهداشتی

این کنفرانس، که با شرکت بیش از ۶۰ کارشناس از ۲۰ کشور تشکیل شد، بخشی از پروژه اقدامهای میان بخشی برای بهداشت بود که خود مؤلفه مهمی برای به وجود آمدن هدف

کشورها و جامعه ها.

۷- رهبری در ریشه کنی، محو و کنترل بیماریهای مورد نظر.

۸- رهبری در ریشه کنی و حمایت قانونی در پیش گیری و ترمیم بهداشت عمومی.

۹- رهبری به سوی اتحاد جهانی برای بررسی تعیین کننده های بهداشت.

دیدگاه سازمان ملل مکمل سیاست جدید

امنیت شهری مستلزم عمل و اقدام در چند جنبه است. توسعه پایدار و تقویت تدبیر دمکراتیک، بهترین دفاع در برابر بیماریها، جامعه ای است استوار بر امکانهای یکسان، عدالت اجتماعی، حقوق بشر و دمکراسی.

ما به رهبرانی با دید روشن نیاز داریم تا بتوانند با مواردی از قبیل: فقر، بی عدالتی، بی سوادی، بیماری، تباهی محیطی و مواد مخدر که خطری برای صلح و امنیت سیاره ما هستند، مبارزه کنند. ایشان باید بدانند که قرن ۲۱ نمی تواند با اخلاقیات قرن ۲۰ باقی بماند. ما باید خودخواهی و ستیز را کنار گذاشته و در روح خود به جستجوی شفقت و ترحم لازم نسبت به فقیرترین مردم بر روی زمین پردازیم.

کنفرانس بین المللی در مورد اخلاقیات، عدالت و تجدید راهبرد بهداشت همگانی

این کنفرانس بین المللی به منظور گسترش اخلاق، عدالت و تجدید راهبردها برای تحقق بهداشت برای همه به وجود آمده است. علاوه بر سازمان جهانی بهداشت و یونسکو، سازمانهای غیر دولتی نیز در آن نقش عمده دارند. این کنفرانس بر تقویت دانش و به کارگیری ابزار حقوق بشر توسط متخصصان تأکید دارد.

بررسی وسعت و عوامل بی عدالتی در بهداشت و ارائه مدرک در این زمینه نیز از وظیفه های این کنفرانس می باشد. علاوه بر آن، ارتقای عدالت و حقوق بشر در سیاست و اقدامهای بهداشتی باید همواره با آموزش عملی در اخلاق و حقوق بشر

بهداشت برای همه در قرن ۲۱ است.

هدف از این جلسه تعیین و پیشنهاد راهبردهای مشخص و واقعی در سطح جهانی، ملی و منطقه‌ای در قرن ۲۱ و همچنین ارزیابی پیشرفت در اجرای آن است. اعضای کنفرانس به مثالهای بسیار خوبی از موفقیت میان-منطقه‌ای در سطح جهانی، ملی و منطقه‌ای اشاره کردند که سهم مهمی در عوامل زیر داشته است:

- توسعه زیر بنائی

- اصلاحات نهادی

- پایداری اقدامهای بهداشتی

- اختیار دادن به افراد عادی

- کاهش بی‌عدالتی‌های بهداشتی.

صرف ارائه شواهد مختصر و حکایت‌گونه، راه مناسبی برای نشان دادن اهمیت و یا اثربخشی ابتکارهای کنفرانس جهانی نیست. موضوع اصلی این کنفرانس ایجاد تغییر کلی در جهان بود که خود نیازمند یک چهارچوب کلی برای پیشرفت پایدار بشری است. چهارچوبی که همکاری برنامه‌های اجتماعی و بهداشتی را با پیشرفت اقتصادی در نظر می‌گیرد و اقدامهای تکمیلی در تلاشهای عمرانی را ارتقا می‌بخشد. نظر بر این بود که با توجه به ظهور چالشهایی در عرصه پیشرفت بهداشتی از قبیل جهانی شدن، تخریب محیطی و تمرکز دائمی. باید نظام بهداشتی جدیدی در قرن ۲۱ به وجود آید. نظام بهداشتی آینده شامل نگرش مشترک با پیشرفت پایدار بشری است. بخش بهداشت یکی از عوامل نشان دهنده موضوعی یکسان در پیشرفت پایدار بشری است. بهداشت در قرن ۲۱ را باید بر حسب جنبه‌های مشترک کلی در نظر گرفت. نظام بهداشتی جدید آینده متشکل از عملکردهای متقابل و آشکار بخشهای مختلف است و این نهادها شامل اعضای جدیدی همانند بخشهای خصوصی و داوطلب است. متن پیشرفت بهداشتی در قرن ۲۱ به این معناست که سازمان جهانی بهداشت باید روش کار خود را عوض کند. به این معنا که سازمان باید تأکید بیشتری بر ارشاد، فراهم آوردن امکانات، تحلیل، پیش‌بینی و حمایت بهداشت داشته باشد.

مشورت با سازمانهای غیر دولتی درخصوص سیاست جدید بهداشت جهانی

این مشاوره رسمی در سازمان بهداشت جهانی با حضور ۱۳۰ نماینده از سازمانهای غیر دولتی از بخشهای مختلف در کشورهای پیشرفته و در حال توسعه، صورت گرفت و هدف، دستیابی به نظرات و عقاید این سازمانها درخصوص توسعه و اجرای سیاست بهداشت جهانی در قرن ۲۱ بود و علاوه بر آن، تأکید زیادی بر شناسایی عملکرد سازمانهای غیر دولتی در سیاست جدید همکاری آینده آنها با سازمان جهانی بهداشت در امر پیشرفت بهداشتی داشت.

در این حرکت جدید در سازمان جهانی بهداشت، نماینده‌بخش مراقبتهای بهداشتی، حرفه‌های علوم بهداشتی و سازمانهای غیر دولتی برای مشاوره‌ای فراتر از روابط رسمی آنها با سازمان جهانی بهداشت دعوت شده بودند. این سازمانها نمایندگان بخشهایی از قبیل: آموزش، کار و صنعت، گروه زنان، سازمانهای جوانان سازمانهای مذهبی و خیریه بودند.

سازمان جهانی بهداشت تصدیق می‌کند که سازمانهای غیر دولتی نمایندگان مهم جامعه و اجتماع مدنی هستند و فریاد جامعه و تقاضای روزافزون برای شرکت در تعیین توسعه و بهداشت را منعکس می‌کنند.

نتیجه و پیشنهاد

طرح ابتکاری سازمان جهانی بهداشت برای تجدید بهداشت، برای تمامی سیاستها و توسعه سیاست بهداشتی کلی مبتنی بر عدالت، توجه به جنسیت افراد و پایداری فعالیتهای بهداشتی مورد حمایت چشمگیری قرار گرفته است و هدف مشترک بهداشت همگانی است. این سازمانها متحد شدند که از این هدف و سیاست بهداشت جهانی حمایت کنند.

این امر کاملاً مشخص بود که سازمانهای غیر دولتی نقش اساسی در توسعه بهداشت دارند و امروزه نیز شاهد تأثیر عمیق آنها بر بهداشت در بخشهایی مانند تحصیل، امور جامعه، محیط، رفاه اجتماعی، توجه خاص به

سازمان ملل را با سازمانهای غیر دولتی در نظر بگیرد و مراحل اجرایی خود را تنظیم کند. سازمانهای غیر دولتی در آینده عدالت در مراقبتهای بهداشتی را تضمین می‌کنند. نتیجه مهم مشاوره سازمان جهانی بهداشت به قرار زیر است:

«نظارت بر بهداشت جهانی» برای کنترل خدمات و سیاستهای بهداشتی در سطح کشوری و جهانی و همچنین معطوف داشتن نظرات به بی‌عدالتیها و فاصله‌های اجتماعی. به این ترتیب سازمانهای غیر دولتی به مثابه یک عضو بین‌المللی در مورد بخش بهداشت در می‌آیند.

نتیجه واضح و چشمگیر این مشاوره این است: سازمان بهداشت جهانی و سازمانهای غیر دولتی مکمل یکدیگرند و در ضمن، هریک توانائیهای خاص خود را دارند. در آینده ترکیب نیروها و همکاری آنها در خصوص اهداف مشترک و اولویتهای مورد توافق تأثیر بیشتری خواهد داشت.

طرحهای ابتکاری برای زنان، کودکان، سالمندان و طبقه کم‌درآمد هستیم. بررسی علت بیماریها و ناتوانیهای خاص مانند ایدز، اعتیاد به الکل، سیاستهای بهداشتی و فشار دولتهای تحمیل‌گر توسط این سازمانها انجام می‌شود. سازمان جهانی بهداشت باید از تجربه‌های سازمانهای غیر دولتی در زمینه‌های مختلف به خصوص در سطح بنیادی استفاده کند. در این طرح پیشنهاد شده است که سازمان جهانی بهداشت، مکانیسمهای به‌خصوصی را برای استحکام همکاری با سازمانهای غیر دولتی خصوصاً سازمانهای غیر دولتی چند بخشی خارج از بخش رسمی بهداشت ایجاد کند. زیرا آنها می‌توانند سهم مهمی در توسعه سیاست و راهبردی و همچنین اجرای برنامه‌های مراقبت بهداشت داشته باشند. برای تأثیر هرچه بیشتر باید برنامه‌های مشترک سازمان جهانی بهداشت و سازمانهای غیر دولتی ایجاد شود تا بر راهبردها و اولویتهای مورد توافق برای عمل تأکید کند.

سازمان جهانی بهداشت نیز باید عملکرد دیگر سازمانهای

مشترک‌گرایی:

خواهشمند است در انتشار مجله به صورت‌های زیر با ما همکاری فرمائید:

- ۱- اشتراک مجله را به دوستان و خريشانی که می‌توانند از آن استفاده نمایند، پیشنهاد فرمائید.
- ۲- از افراد خیرخواه بخواهید تا با پرداخت حق اشتراک و ارسال آن به دبیرخانه مجله، امکان ارسال آنرا به کتابخانه‌های عمومی، کتابخانه‌های مساجد، حوزه‌های علمیه و مراکز آموزشی در سطوح مختلف، فراهم آورند.